

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Sigita ASTIKIENĖ

Vlado Šlaito viešosios bibliotekos
Bibliografijos-kraštotyros skyriaus
vedėja

Biblioteka mini šimtmečio jubiliejų.

Kaip jos darbas vyko 1950–1990 metais

Nuo 1950-ųjų suintensyvojo Ukmergės viešosios bibliotekos veikla, tačiau atsirado ir iššūkių. Tekdavo įveikti darbuotojų kaitos, kvalifikuotų specialistų trūkumo problemas, tačiau pamažu formavosi pastovus kolektyvas, bibliotekininkai dalyvaudavo mokymuose, organizuodavo šventes, o už gerą darbą būdavo įvertinami ir apdovanojami, tobulino profesines žinias, atsirado kolektyvo tradicijų.

Vyko mokymai

Visi nauji bibliotekos darbuotojai įprastai dešimt dienų skirdavo mokymuisi Ukmergės bei Širvintų bibliotekose. Buvo organizuojami trijų dienų mokymai kultūros ir švietimo įstaigų darbuotojams. Būdavo siūloma mokytis bibliotekininkystės Kultūros-švietimo technikume arba universitete. Nuo 1950-ųjų Ukmergės bibliotekai metodinę paramą ėmė teikti Vilniaus sritinė biblioteka (dabar – Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka), todėl pradėti organizuoti seminarai, kursai, pasitarimai.

1952–1953 metais, kai į rajoną atvyko dirbti pirmieji bibliotekininkai specialistai, pradėti organizuoti

Vienų metų trukmės bibliotekininkų kursų lankytojai 1955 metais.

seminarai. Kaimai labai stokojo bibliotekininko išsilavinimą turinčių specialistų, todėl rajoninės bibliotekos darbuotojai nuolat vykdavo į kaimus. Per metus vieną ar du kartus įprastai būdavo aplankomos visos rajono bibliotekos. Biblioteka savo transporto neturėjo, todėl darbuotojai važiuodavo dviračiais,

kolūkio sunkvežimiais, tekdavo eiti ir pėsčiomis. 1967 metais bibliotekoje atsiradus metodininko etatui, pradėta organizuoti dar daugiau seminarų, išvykų į kaimo bibliotekas, pradėtos ruošti metodinės rekomendacijos.

Darbuotojams buvo paskirstytos kaimo bibliotekos, už kurias jie

Viešosios bibliotekos darbuotojai.

Vlado Šlaito viešosios bibliotekos archyvo nuotr.

buvo atsakingi.

Nuo 1955 metų pradėti rengti bibliotekininkų kursai pačioje Ukmergės bibliotekoje. Pirmuosius kursus, trukusius metus, baigė 6 merginos, kurios ir įsidarbino kaimo bibliotekose.

1964 metais bibliotekininkystės mokėsi 17 bibliotekininkų (24 proc. visų darbuotojų). Tais metais rajono bibliotekose dirbo du specialistai su aukštuoju bibliotekiniu išsilavinimu, 15 su viduriniu bibliotekiniu, 39 – su viduriniu, 15 – su nebaigtu viduriniu išsilavinimu.

Vienokia ar kitokia forma mokymai bibliotekininkams buvo organizuojami visą laiką.

Kolektyvo plėtra

1953 metų rudenį bibliotekos vedėju buvo paskirtas Vilniaus kultūros technikumą baigęs Kazimieras Mickus, dirbęs čia iki 1970-ųjų. Šiuo laikotarpiu bibliotekoje dirbo 4, vėliau – 11 darbuotojų.

Ukmergės biblioteka buvo pirmoji Lietuvoje, kurioje, išaugus knygų fondui, buvo įsteigtas Abonemento vedėjo etatas.

Tuo metu buvo didelė darbuotojų kaita. Kartais per vienus metus pasikeisdavo iki 20 bibliotekininkų. Dauguma jų – kaimuose. Darbą palikdavo dėl įvairiausių priežasčių: gyvenamosios vietos pakeitimo, išvykimo mokytis, geresnio darbo pasiūlymo.

Kol vykdavo darbuotojų paieškos, kaimo bibliotekos neretai būdavo uždarnos ir negalėdavo priimti lankytojų.

1970 metais Ukmergės rajoninėje bibliotekoje pasikeitė 5 darbuotojai. Tokia situacija sunkino bibliotekos darbą. Tais pačiais metais, iš darbo išėjęs bibliotekos vedėjui Kazimierui Mickui, jai vadovauti ėmė Margarita Rokienė. Nuo tada po truputį daugėjo darbuotojų, kurie bibliotekoje išdirbo ne vieną dešimtmetį, buvo įgiję aukštąjį išsilavinimą ir bibliotekininko specialybę. Bibliotekoje būdavo rengiama daugiau įvairių švenčių, vėliau tapusių tradicinėmis.

1987 metais Margaritai Rokienei pakeitus darbą, bibliotekos direktore tapo Vaikų literatūros skyriaus vedėja Valerija Židonienė.

1991 metais įkurtas Lietuvos bibliotekininkų draugijos Ukmergės skyrius, taip pat padėjęs telkti bibliotekininkus bendroms veikloms.

Apdovanojimai ir šventės

Bibliotekos darbuotojai organizavo kultūrinės veiklas ir renginius, dalyvaudavo respublikiniuose bibliotekininkų konkursuose, todėl ne kartą yra gavę Kultūros ministerijos padėkų ir apdovanojimų.

Už gerus darbo rezultatus dažnai apdovanodavo ir kaimo bibliotekas. 1982 m. įsteigtas naujas vadinamasis pereinamasis prizas „Geriausiai dirbančiam jaunajam specialistui“. Bibliotekos darbuotojai tokiems jauniems specialistams vienu metu buvo sugalvoję įteikti suvenyrus – medinius viščiukus ant ilgų kojų, taip pabrėždami simbolišką jaunuolių įsiliejimą į darbo kolektyvą.

„Kultūrinio darbo veteranas“ medaliais buvo apdovanojami rajono kultūros darbuotojai, nepriekaištingai išdirbę ne mažiau kaip 20 metų. Tokie medaliai buvo įteikiami kartą per metus – per profsąjungos ataskaitų susirinkimą. Darbuotojai, apdovanoti šiuo medaliu, būdavo įrašomi į socialistinio lenktyniavimo dienoraštį, užrašomi jų atsiminimai, eksponuojamos nuotraukos. Nors impulsą šiems apdovanojimams suteikdavo sovietinė santvarka ir jos reikalavimai, bibliotekininkai džiaugėsi proga susiburti kartu, pabendrauti, pamatyti kitose rajono vietovėse dirbančius kolegas.

Bibliotekininkai bendruose seminaruose su kultūros centrų darbuotojais, muziejaininkais gilindavo profesines žinias, dalydavosi patirtimi. Aptarus darbo reikalus, laukdavo įvairios pramogos.

Tokiuose seminaruose dalyvaudavo ir rajono Kultūros skyriaus vadovai. Seminarai neretai vykdavo gamtoje, darbuotojai įsikurdavo su šeimomis palapinėse. Jie sprendavo įvairius darbo klausimus, o vakarais vykdavo koncertai, žaidimai, sporto varžybos.

Svečiavomės pas kleboną D. Lukonaitį

Taujėniškiai viešnageje Kaune.

Taujėnų parapijos jaunimo chorelis, besimokantis pagal NVŠ „Sakralinės muzikos būrelis“ programą, kartu su vadove Inesa Laurinčikienė ir tikybos mokytoja bei vargonininke Virginija Kaziūniene susiruošė į piligriminę kelionę po Kauno apylinkes.

Kauno Pal. Jurgio Matulaičio bažnyčioje visus pasitiko klebonas, anksčiau ėjęs Taujėnų parapijos klebono pareigas, kunigas Dainius Lukonaitis. „Šioje naujoje gražioje bažnyčioje jaunimo

chorelis giedojo šv. Mišių metu. Giedoti žmonių pilnoje bažnyčioje, kurioje dar ir puiki akustika, – nuostabus jausmas“, – sako apie šią kelionę papasakojusi mokytoja I. Laurinčikienė.

Šv. Mišioms pasibaigus visi dalyvavo agapėje, bendravo su buvusiu klebonu bei buvusiu choro nare Ieva, kuri šiuo metu Kaune studijuoja katalikų teologiją.

Išvykos dalyviai nepraleido progos aplankyti ir Lietuvos žymiausią baroko architektūros

paminklą – Pažaislio vienuolyną.

Už turiningai praleistą laiką jaunimas bei vadovė dėkoja Taujėnų parapijos klebonui Laurynui Grikičiui ir Kauno Pal. Jurgio Matulaičio parapijos klebonui Dainiui Lukonaičiui bei Taujėnų gimnazijai ir „Šilo“ progimnazijai – už galimybę išvykti.

Už inf.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

